

บทที่ 13

บทร้อยแก้วประเภทบรรยายโวหาร (Narrative Prose)

รูปแบบและวิธีการ

กฎสำคัญสามข้อที่นักศึกษาคควรสังเกตจดจำไว้ เมื่ออ่านร้อยแก้วชนิดบรรยายโวหาร

1. อ่านข้อความอย่างระมัดระวังเพื่อให้เกิดความเข้าใจ โดยไม่ต้องกังวลกับศัพท์ยาก ๆ เพียงสองสามคำที่ไม่ทราบความหมาย

2. ขณะอ่านให้เฟื่องความสนใจไปที่ลำดับเหตุการณ์ตามที่บรรยายไว้ หรือดูชั้นตอนที่ จะนำไปสู่เหตุการณ์สำคัญ

3. ดูว่าผู้เขียนให้เหตุผลหรือไม่ว่า เหตุใดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บรรยายมาให้ฟังนั้นจึง เกิดขึ้นได้

ลองพยายามใช้กฎข้างต้นกับข้อความข้างล่างนี้

(1)

June came and the hay was almost ready for cutting. On Midsummer's Eve, which was Saturday, Mr. Jones went into Willingdon and got so drunk at the Red Lion that he did not come back till midday on Sunday. The men had milked the cows in the early morning and then had gone out rabbiting, without bothering to feed the animals. When Mr. Jones got back he immediately went to sleep on the drawing-room sofa with the **News of the World** over his face, so that when evening came, the animals were still unfed. At last they could stand it no longer. One of the cows broke in the door of the store-shed with her horns and all the animals began to help themselves from the bins. It was just then that Mr. Jones woke up. The next moment he and his four men were in the store-shed with whips in their hands, lashing out in all direction, This was more than the hungry animals could bear. With one accord, though nothing of the kind had been planned beforehand, they flung themselves upon their tormentors. Jones and his men suddenly found themselves being butted and kicked from all sides. The situation was quite out of their control. They had never seen animals behave like this before, and this sudden uprising of creatures whom they were used to thrashing and maltreating just as they chose, frightened them almost out of their wits. After only a moment or two they gave up

trying to defend themselves and took to their heels. A minute later all five of them were in full flight down the cart-track that led to the main road, with the animals pursuing them in triumph.

20

GEORGE ORWELL
Animal Farm

คำศัพท์

bin	ถังใส่ของ ที่เก็บอาหารสัตว์
lashing out	ตีด้วยเชือกอย่างรุนแรง
with one accord	พร้อมใจกัน
tormentors	ผู้ข่มขู่ ทำทารุณ
butted	ขวิด
frightened them almost out of their wits	ทำให้พวกเขาตกใจกลัวเสียจนไม่ทราบว่าจะทำ อย่างไรดี

ลองทบทวนดูซิว่า ขณะนักศึกษาอ่านข้อความข้างต้น นักศึกษาได้สังเกตเห็นสิ่งต่อไปนี้ไว้ได้มากน้อยเพียงใด

เหตุการณ์สำคัญที่ผู้เขียนบรรยายไว้ คือ ตอนที่พวกสัตว์ลุกขึ้นต่อสู้พวกนาย และขับพวกนายออกจากไร่ ลำดับเหตุการณ์มีดังต่อไปนี้

1. แม่วัวตัวหนึ่งทลายประตูโรงเก็บอาหาร และสัตว์ทั้งหลายต่างกินอาหารในโรงนั้น
2. นายโจนส์และลูกจ้างของเขาเริ่มต้นตีสัตว์เลี้ยงของตน
3. พวกสัตว์ต่างป้องกันตัวให้พ้นจากผู้ทำร้าย
4. นายโจนส์และลูกจ้างพากันวิ่งหนี มีฝูงสัตว์วิ่งไล่กวาด

เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเพราะเหตุว่า

1. นายโจนส์และคนของเขาละเลยหน้าที่ของตน (นายโจนส์ดื่มเหล้าเมาคืนก่อนหน้านี้นี้ และไม่กลับมาไ้จนวันรุ่งขึ้น ส่วนพวกคนงานเมื่อรีดนมวัวเสร็จก็ออกไปล่ากระต่าย)
2. การที่คนเหล่านี้ละเลยหน้าที่การเลี้ยงดูให้อาหารสัตว์ ทำให้สัตว์ทั้งหลายหิวโหย
3. พวกสัตว์ถูกตี (มีบางตอนที่กล่าวด้วยว่า สัตว์พวกนี้ถูกทำทารุณบ่อยครั้งมาแล้วก่อนหน้านี้นี้)

การค้นหาคำความหมาย

เมื่อนักศึกษาได้อ่านบทหรือยกเว้นเชิงบรรยายโวหารอย่างระมัดระวังแล้ว ก็ย่อมพร้อมที่จะเขียนแสดงความคิดเกี่ยวกับข้อความที่อ่านมาได้ว่ามีความหมายอย่างไร วิธีการก็ใช้แบบ

เดียวกับที่ใช้กับบทร้อยกรอง กล่าวคือ นักศึกษาควรบอกความหมายรวบยอด รายละเอียดที่สำคัญ และควรสามารถบอกเจตนาของผู้เขียนได้

ความหมายรวบยอด หาได้หลังจากอ่านข้อความทั้งหมดโดยตลอดแล้ว นักศึกษาควรบอกเหตุการณ์สำคัญโดยคร่าว ๆ ได้ในหนึ่งประโยค

รายละเอียดที่สำคัญ นักศึกษาไม่ควรย่อความ แต่ควรเล่าเรื่องได้ถูกต้องครบถ้วน และไม่ลืมข้อความสำคัญ ๆ วิธีที่ดีที่สุดในการหารายละเอียดที่สำคัญ คือแบ่งเนื้อเรื่องที่อ่านออกเป็นส่วนเป็นตอน ตามลำดับชั้นตอนที่นักศึกษาเห็นว่าสำคัญ ต่อจากนั้นก็สรุปย่อชั้นตอนที่สำคัญแต่ละตอนให้เหลือแต่ละย่อหน้า กล่าวโดยสรุป สิ่งที่นักศึกษาจะต้องทำก็คือเล่าเรื่องเฉพาะตอนสำคัญ ๆ ด้วยคำพูดของนักศึกษาเองเสียใหม่

เจตนาของผู้เขียน บทร้อยแก้วบรรยายโวหารนี้ มิได้เพียงแต่เล่าเรื่อง หลายเรื่องที่เดียวที่มีอะไร ๆ มากกว่านั้น บางครั้งก็มีความหมายลึกซึ้งแอบแฝงอยู่ในเรื่อง การที่ผู้ประพันธ์เล่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งให้เราฟัง มิใช่เพราะความสำคัญของเหตุการณ์นั้น แต่เพื่อวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของคนเราหรือของสังคม ส่วนใหญ่เจตนาที่ซ่อนอยู่หลังฉากเรื่องที่เล่านี้จะสื่อเป็นนัยไว้ ไม่พูดออกมาตรง ๆ อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าบทร้อยแก้วบรรยายโวหารทุกเรื่องต้องมีความหมายลึกซึ้งซ่อนเร้นอยู่ ผู้แต่จำนวนไม่น้อยที่ตั้งใจจะเล่าเรื่องให้ดี ไม่ต้องการทำอะไรมากไปกว่านี้ ดังนั้น งานเขียนชั้นใดหากไม่มีเจตนาอื่นใดสื่อเป็นนัยหรือกล่าวไว้ ก็ไม่ควรพยายามฝันอ่านออกให้ได้ว่ามีอยู่

จงอ่านเรื่องต่อไปนี้ และบอกความหมายรวบยอด รายละเอียดที่สำคัญเสร็จแล้ว จงเขียนเจตนาของผู้แต่งตามความเห็นของท่าน ต่อจากนั้นจงเปรียบเทียบสิ่งที่เขียนกับข้อความที่เฉลยต่อมา

(2)

The old man dropped the line and put his foot on it and lifted the harpoon as high as he could and drove it down with all his strength, and more strength he had just summoned, into the fish's side just behind the great chest fin that rose high in the air to the altitude of the man's chest. He felt the iron go in and he leaned on it and drove it further and then pushed all his weight after it. 5

Then the fish came alive, with his death in him, and rose high out of the water showing all his great length and width and all his power and his beauty. He seemed to hang in the air above the old man in the skiff. Then he fell into the water with a crash that sent spray over the old man and over all of the skiff. 10

The old man felt faint and sick and he could not see well. But he cleared the harpoon line and let it run slowly through his raw hands and, when he could see, he saw the fish was on his back with his silver belly up. The shaft of the harpoon

was projecting at an angle from the fish's shoulder and the sea was discolouring with the red of the blood from his heart. First it was dark as a shoal in the blue water that was more than a mile deep. Then it spread like a cloud. The fish was silvery and still and floated with the waves. 15

The old man looked carefully in the glimpse of vision that he had. Then he took two turns of the harpoon line around the bitt in the bow and laid his head on his hand. 20

"Keep my head clear," he said against the wood of the bow. "I am a tired old man. But I have killed this fish which is my brother and now I must do the slave work."

ERNEST HEMINGWAY
The Old man and the Sea

คำศัพท์

skiff

เรือแจวขนาดเล็ก

bitt

เสาตรงหัวเรือ ใช้ขึงเชือกหรือสายลวด

ความหมายรวมยอด รายละเอียดที่สำคัญ และเจตนาของผู้ประพันธ์

เออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ บรรยายให้เห็นว่าชายชราผู้หนึ่งล่าปลาทูใหญ่มาได้อย่างไร ขณะที่ปลาทูใหญ่ลึกลงตัวอยู่กลางอากาศ ชายชรารวบรวมพลังกำลังทั้งหมดที่มีพุ่งฉมวกเข้าที่สีข้างของมัน แรงฉมวกทำให้ปลาระโดดขึ้นเหนือผิวน้ำ แล้วกระแทกตัวกลับลงมาอย่างหนักหน่วง ละอองน้ำสาดกระเซ็นโดนชายชราและเรือของเขาเปียกปอนไปทั่ว ชายชรารู้สึกมีนัยสยดสาหัส แต่เขาก็ผ่อนสายฉมวกไปเรื่อย เมื่อเขากลับเป็นปกติ เขาเห็นฉมวกของเขาปักอยู่ตรงไหล่ปลา ปลาทูใหญ่นั้นหงายท้องไม่ไหวดิ้ง เลือดสีเข้มของมันเปลี่ยนสีน้ำตาลเล็ดเลียง หลังจากที่ยังมองดูปลาอยู่ชั่วครู่หนึ่ง ชายชราขบคิดระกะกับท่อนแขนของเขา และครุ่นคิดถึงปลาทูที่เขาล่า

นี่เป็นเรื่องราวของการต่อสู้ ซึ่งแสดงให้เห็นคุณสมบัติที่เลอเลิศของชายชราผู้หนึ่ง ชายคนนี้เรียกตัวเองว่า เป็นชายแก่ที่แสนเหนื่อยอ่อน แต่ถึงกระนั้นในเวลาดับขัน เขาสามารถรวบรวมพลังและความเจ็บแสบทั้งหมดที่มีอยู่ เพื่อล่าปลาซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าเขา และมีกำลังมหาศาลเหนือกว่าเขาหลายเท่าได้ ชายชราผู้นี้มีได้กระหม่อมยืมย่องในชัยชนะของเขา เขากลับรู้สึกเศร้า เขามองปลาทูนี้สมอผู้ทัดเทียมกัน และเขาเรียกมันว่าน้องชาย

แบบฝึกหัดเพื่อค้นหาความหมาย

ใช้ตัวอย่างการบอกความหมายที่ท่านเพิ่งอ่านมา เป็นแนวทางตอบคำถามที่ต่อท้ายเรื่องสามเรื่องต่อไปนี้

(3)

The following evening was very wet: indeed it poured down till day-dawn; and, as I took my morning walk round the house, I observed the master's window swinging open and the rain driving straight in. He cannot be in bed, I thought: those showers would drench him through. He must either be up or out. But I'll make no more ado, I'll go boldly and look. 5

Having succeeded in obtaining entrance with another key, I ran to unclosethe panels, for the chamber was vacant; quickly pushing them aside, I peeped in. Mr. Heathcliff was there – laid on his back. His eyes met mine so keen and fierce, I started; and then he seemed to smile. I could not think him dead; but his face and throat were washed with rain; the bedclothes dripped, and he was perfectly still. The lattice, flapping to and fro, had grazed one hand that rested on the sill; no blood trickled from the broken skin, and when I put my fingers to it, I could doubt no more: he was dead and stark! 10

I hasped the window; I combed his long black hair from his forehead; I tried to close his eyes; to extinguish, if possible, that frightful, life-like gaze of exultation before any one else beheld it. They would not shut; they seemed to sneer at my attempts: and his parted lips and sharp white teeth sneered too! 15

EMILY BRONTE
Wuthering Heights

คำศัพท์

I'll make no more ado	ฉันจะไม่มัวคิดวุ่นวายอยู่
lattice	หน้าต่างเปิดออกโดยใช้บานพับข้าง เป็นหน้าต่างติดกระจก
flapping	แกว่งไปมา
grazed	ข่วนเบา ๆ
stark	แข็งทื่อ
hasped	ปิดหน้าต่าง

คำถาม

1. เรื่องนี้เป็นงานร้อยแก้วชนิดใด? เพราะเหตุใด?
2. อะไรดึงดูดให้ผู้เล่าพุ่งความสนใจไปที่ห้องนอนห้องนั้น?
3. ผู้เล่าหาทางเข้าห้องนอนได้อย่างไร?
4. ในบรรทัดที่เก้าข้อความที่ว่า 'I could not think him dead' เพราะเหตุจึงไม่คิดดังนั้น ?
5. ความรู้สึกอะไรที่ชายผู้ตายแสดงออกทางสีหน้าของเขา?
6. จงเขียนความหมายรวบยอด รายละเอียดที่สำคัญ และเจตนาของผู้แต่ง

(4)

O'Malley was the frightening master at Boystone School. There was always silence when he came scraping one sarcastic foot into the room, showing his small teeth with the grin of one about to feast off human vanity.

He was a man of fifty with a head like an otter's on which the hair was drying and dying. He had a dry, haylike moustache, flattened Irish nostrils. He walked with small pedantic, waltzing steps, as though he had a hook pulling at the seat of his trousers and was being dandled along by a chain. Mr. O'Malley was a terrorist. He turned to face the boys, by his silence daring them to move, speak or even breathe. When he had silenced them, he walked two more steps, and then turned suddenly to stare again. He was twisting the screw of silence tighter and tighter. After two minutes had passed and the silence was absolute, he gave a small sharp sniff of contempt, and put his hands under the remains of his rotting rusty gown and walked to his desk. 5 10

V.S. PRITCHETT

Mr. Beluncle

คำศัพท์

dandled	กระโดดโลดเต้นเหมือนหุ่นกระบอก
terrorist	ผู้รุกราน
gown	เสื้อคลุมสีดำ ยาวหลวม ปกติดรดาครู ผู้พิพากษา อาจารย์มหาวิทยาลัย ฯลฯ จะใช้ตาม

คำถาม

- งานชิ้นนี้เป็นบทร้อยแก้วประเภทใด? เหตุใดท่านจึงจัดเป็นประเภทนั้น?
- ผู้เขียนบอกอะไรให้เรารู้อ่างเกี่ยวกับ
 - รูปลักษณ์ภายนอกของ Mr. O'Malley
 - นิสัยใจคอของครูผู้นี้
 - ทัศนคติของครูที่มีต่อเด็กนักเรียนในโรงเรียน Boystone
- จงบอกความหมายรวบยอด และเจตนาของผู้เขียน

(5)

I was startled when the bill of fare was brought, for the prices were a great deal higher than I had anticipated. But she reassured me.

"I never eat anything for luncheon," she said.

"Oh, don't say that!" I answered generously.

"I never eat more than one thing. I think people eat far too much nowadays. A little fish, perhaps. I wonder if they have any salmon." 5

Well, it was early in the year for salmon and it was not on the bill of fare, but I asked the waiter if there was any. Yes, a beautiful salmon had just come in, it was the first they had had. I ordered it for my guest. The waiter asked her if she would have something while it was being cooked. 10

'No,' she answered, "I never eat more than one thing. Unless you had a little caviare. I never mind caviare."

My heart sank a little. I knew I could not afford caviare, but I could not very well tell her that. I told the waiter by all means to bring caviare. For myself I chose the cheapest dish on the menu and that was a mutton chop. 15

"I think you're unwise to eat meat," she said. "I don't know how you can expect to work after eating heavy things like chops. I don't believe in over-loading my stomach."

Then came the question of drink.

"I never drink anything for luncheon," she said. 20

"Neither do I," I answered promptly.

"Except white wine," she proceeded as though I had not spoken. "These French white wines are so light. They're wonderful for the digestion."

"What would you like? I asked, hospitable still, but not exactly effusive."

She gave me a bright and amicable flash of her white teeth. 25

"My doctor won't let me drink anything but champagne."

SOMERSET MAUGHAM

The Luncheon

คำศัพท์

bill of fare	รายการอาหาร
anticipated	คาดหวังไว้ นึกไว้ล่วงหน้า
effusive	กระตือรือร้น เต็มอกเต็มใจ
amicable	อย่างมีมิตรจิตมิตรใจ

คำถาม

1. เหตุใดผู้เขียนจึงตกอยู่ในฐานะลำบากใจ?
2. ตอนใดบ้างที่ผู้เขียนบอกเป็นนัยให้เราทราบว่าแขกของเขาเป็นคนไม่มีน้ำใจ? (insensitive sort of person)
3. ลองเปรียบเทียบข้อความสองตอนต่อไปนี้
'Oh, don't say that!' I answered **generously**.
'What would you like? I asked, hospitable still **but not exactly effusive**.
จงหาสาเหตุที่ทำให้ผู้เขียนเปลี่ยนท่าทีของเขาที่เคยมีต่อแขก
4. จงเขียนความหมายรวบยอด รายละเอียดที่สำคัญ และเจตนาของผู้ประพันธ์

มีวิธีการอย่างไร

การซาบซึ่งเข้าถึงบทร้อยแก้วชนิดบรรยายโวหาร

นักศึกษาอาจได้เคยสังเกตว่า บางครั้งเมื่อมีผู้มาถามว่าทำไมจึงชอบภาพยนตร์เรื่องนั้น หรือเหตุใดจึงไม่ชอบหนังสือเรื่องนี้ นักศึกษาหาคำตอบได้ยาก การซาบซึ่งเข้าถึงงานประพันธ์ร้อยแก้วก็เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน หมายถึงการที่นักศึกษสามารถบอกได้ว่าเหตุใดตนจึงพอใจเรื่องที่ย่าน ซึ่งจะบอกได้ก็ต่อเมื่อนักศึกษมีความเข้าใจเป็นพื้นฐานแล้วว่าเรื่องนั้นมีวิธีการเขียนอย่างไร

สิ่งแรกที่ควรตระหนักก็คือ เรื่องเล่าไม่ว่าเรื่องใด หากรวบรัดตัดตอนเหลือแต่สิ่งสำคัญ ๆ ก็จะหมดความตื่นเต้น บรรดาเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในนวนิยายเรื่องยาวที่สนุกนั้น เราอาจนำมาเล่าใหม่ให้เหลือเพียงสองสามประโยคก็ได้ แต่เรื่องนั้นคงจะจืดชืดและน่าเบื่อ สิ่งที่ทำให้เรื่องสนุกก็คือ วิธีการที่ผู้เขียนเล่าเรื่อง วิธีการพรรณนาฉากและตัวละคร เป็นต้น ตลอดจนวิธีคิด วิธีพูดหรือแสดงบทบาทของตัวละครต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญพอ ๆ กับเหตุการณ์ในท้องเรื่อง และทำให้เราเกิดความรื่นรมย์ขณะอ่าน การซาบซึ่งเข้าถึงร้อยแก้วชนิดบรรยายโวหารได้นั้น จำเป็นที่จะต้องแสดงให้เห็นว่าวิธีการหรืออุปกรณ์เหล่านี้มีส่วนช่วยให้เนื้อเรื่องพัฒนาไปอย่างไร และช่วยปรุงแต่งเรื่องให้มีสีสันอย่างไร โดยเหตุที่อุปกรณ์เหล่านี้เป็นองค์ประกอบโดยธรรมชาติในเรื่องที่แต่งดี เราจะพบอุปกรณ์พวกนี้ก็ต่อเมื่อเราวิเคราะห์เรื่องที่เราอ่าน

ต่อไปนี้เป็นกรอธิบายวรรณูปกรณ์ต่าง ๆ ที่นักประพันธ์ใช้ ตัวอย่างที่ยกมาประกอบนำมาจากเรื่องที่นักศึกษได้อ่านมาแล้วก่อนหน้านี้

อุปกรณ์ที่เป็นองค์ประกอบด้านโครงสร้าง

อุปกรณ์ทางโครงสร้างมีเอกภาพ (Unity) การเปรียบเทียบ (Contrast) การพรรณนาภาพ (Description) บทสนทนา (Dialogue)

เอกภาพหรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) แม้ว่าจะงานที่ยกมาในหนังสือเล่มนี้ไม่มีเรื่องใดจะสมบูรณ์ครบถ้วนดังในภาคร้อยกรอง เรื่องเหล่านี้ก็ยังมีลักษณะบริบูรณ์ในตัวเองในแง่ที่ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญเหตุการณ์หนึ่ง เมื่อไรก็ตามที่นักศึกษจะแสดงว่าเรื่องที่ย่านมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นักศึกษควรแสดงให้เห็นว่าแต่ละตอนของบรรยายโวหารชิ้นนั้นปะติดปะต่อเข้าเป็นเรื่องเดียวกันอย่างไร แต่ในเวลาเดียวกัน พึงระมัดระวังอย่าเล่าออกมาเป็นรายละเอียดยืดยาว ควรใช้วิธีสังเกตดูว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นในเรื่องมีส่วนเกื้อหนุนเหตุการณ์สำคัญในท้องเรื่องอย่างไร สิ่งใด ตอนใดที่เห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สำคัญจึงตัดออกไปเสีย

ในเรื่อง *Animal Farm* ของ George Orwell ขอให้สังเกตดูว่าเหตุการณ์ตอนสำคัญคือการที่พวกสัตว์ลุกขึ้นต่อสู้นายของมัน เป็นผลโดยตรงของสาเหตุทั้งหลายก่อนหน้านี้ คือการที่นายโจนส์เมามาย การที่พวกคนงานละเลยหน้าที่และโหดร้ายต่อสัตว์ และความหิวโหยของพวกสัตว์ นายโจนส์และพวกแจวอ้าวไม่คิดชีวิตเพราะเขาไม่เคยเห็นพวกสัตว์เป็นอย่างนี้มาก่อนเลย แม้ผลที่เกิดขึ้นค่อนข้างน่าประหลาดใจ แต่ผู้ประพันธ์ได้เตรียมให้คนอ่านยอมรับสภาพนี้ไว้แล้ว โดยให้รายละเอียดต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์นี้

ในทำนองเดียวกัน เหตุการณ์ในเรื่อง *The Old Man and the Sea* ก็เกิดขึ้นเป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกัน จุดเริ่มต้น (Climax) ที่สุดของเรื่องอยู่ในย่อหน้าที่สอง ขณะที่ปลาตัวนั้นทลิ่งพรวดสู่อากาศแล้วทิ้งตัวลงโครมใหญ่ใกล้เรือแจว ชายชราประจักษ์ว่าปลาใหญ่ตายแล้วต่อเมื่อเขาเห็นฉลามที่ปักอยู่ที่ซี่ข้างของมัน พาให้เขาครุ่นคำนึงเกี่ยวกับปลาตัวนี้

ในเรื่อง *Wuthering Heights*, Emily Bronte เราให้เกิดความรู้สึกอยากรู้ อยากเห็น โดยการให้รายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น หน้าต่างห้องของนายเปิดกว้างไปมา จากจุดนี้ นำเราไปสู่จุดสำคัญของเรื่อง (Climax) เราไม่ได้เตรียมเนื้อเตรียมตัวมาก่อน ผู้เขียนตั้งใจให้เราประหลาดใจ ผู้เล่าเรื่อง (Narrator) มองเห็นหน้าต่างเปิด สรุปเอาเองว่านายคงต้องตื่นแล้ว หรือไม่ก็ออกไปข้างนอก กลับพบว่านายตาย จึงสังเกตดูวิธีการบอกรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งดูไม่สำคัญ ที่ทำให้คนเล่าเรื่องไปพบสิ่งที่ไม่คาดฝัน สิ่งที่ทำให้สับสนตกใจ

ใน *The luncheon* การกล่าววลีหนึ่งซ้ำ ๆ ทำให้เรื่องที่ตัดตอนมานี้เกิด Unity ครั้งแรกที่เราร่วมพบประโยคที่ว่า 'I never eat more than one thing.' เราก็เชื่อตาม แต่ภายหลังเมื่อ 'one thing' ซักจะเพิ่มเป็นปลาแซลมอนด์และไขปลาเคเวียร์ คราใดที่แขกสาวพูดประโยคทำนองนี้อีก เรามักเกิดความสงสัยว่าเจ้าหล่อนคงจะสั่ง (ซึ่งก็เป็นจริง) อะไร ๆ แพง ๆ อีก

การเปรียบเทียบ (Contrast) การนำภาพที่ต่างกันมาเทียบเคียงกัน เป็นวิธีการที่ใช้กันมาก เพื่อให้เรื่องที่เล่าเกิดดุลยภาพ และทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจทั้งสองสิ่งในเวลาเดียวกัน สถานการณ์สองสถานการณ์ที่ดำเนินคู่ขนานกันไปจนกระทั่งไปพบกันที่จุดใดจุดหนึ่ง จุดที่พบมักเรียกว่า จุดเริ่มต้นที่สุดของเรื่อง (Climax)

Contrast ที่พบใน *Animal Farm* ในตอนแรกเริ่มมีสองสถานการณ์ คือ คนงานเกียจคร้าน พวกสัตว์ไม่ได้รับอาหาร เหตุการณ์เหล่านี้นำไปสู่ Climax ซึ่งทำให้เกิดสภาวะที่สลับกัน คือพวกสัตว์กลายเป็นนายขึ้นมา

ใน *The Old Man and the Sea* ก็มีสิ่งตรงกันข้ามกันสองอย่างเปรียบเทียบให้เห็น คือ 'the tired old man' กับปลาที่มีทั้ง 'great length and width and all his power and

beauty ภาพของปลาที่ปรากฏให้เราเห็นเป็นสัญลักษณ์แทนความเป็นผู้ดีแห่งจิตใจของชายชรา ผู้ซึ่งสามารถรวบรวมกำลังพอที่จะฆ่าปลานั้น แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็นับถือปลาว่าเป็นเสมือน น้องชายของเขา

ใน The Luncheon ทั้งฝ่ายเจ้าภาพและแขกต่างดูเหมือนกำลังจะเล่นเกมส์ที่ค่อนข้าง ซับซ้อนอยู่ ต่างพยายามรักษาสถานการณ์อันแสนอ่อนแอจนประจบประแจงให้ดำเนินไปได้ตลอดรอดฝั่ง แต่ในเวลาเดียวกัน สถานภาพทางฝ่ายเจ้าภาพดูเหมือนจะเปลี่ยนแปลงทุกที

การพรรณนาให้เห็นภาพ (Description) การเล่าเรื่องใด ๆ ก็ตามจะให้สนุกโดยไม่มี การพรรณนาภาพให้เห็นย่อมเป็นไปไม่ได้ วิธีการนี้ได้แก่การที่ผู้ประพันธ์สร้างฉากและ ทำให้ผู้อ่านมองเห็นสถานที่และเวลาในช่วงนั้น ในขณะที่เดียวกันเรื่องเล่าที่แต่งดีไว้ฝีมือมัก จะไม่พรรณนาภาพเพียงเพราะเกิดอยากพรรณนา แต่มักใช้วิธีนี้เพื่อเติมเสริมเรื่อง และมีผลกระทบต่อจังหวะจะโคนของเหตุการณ์ในเรื่องไม่โดยตรงก็โดยทางอ้อมประการใดประการหนึ่ง

ในเรื่อง The Old Man and the Sea การพรรณนาภาพของปลาที่ตาย เลือดแดงฉาน จนเปลี่ยนสีน้ำทะเล ช่วยทำให้ชายชราได้เห็นว่าเป็นปลาที่ตนสังหารนั้นยิ่งใหญ่และสวยงาม เพียงใด พาเขาเข้าสู่ภวังค์นึกคิดถึงปลาตัวนั้น

เราคงได้เห็นกันแล้วว่า การพรรณนาภาพหน้าต่างที่ปิด ๆ เปิด ๆ ใน Wuthering Height นำไปสู่การค้นพบคนตาย ภาพที่พรรณนาชายผู้ตายมีอะไรบางอย่างน่ากลัว เป็นต้นว่า ดวงตาไม่ปิด แต่อยู่ในลักษณะ 'frightful life-like gaze' และดูเหมือนจะเย้ยเยาะ ดูได้จาก 'parted lips and sharp white teeth' ทั้งเรื่องอาศัยการพรรณนานี้เพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศแห่งความลึกลับและน่าสยองกลัว

ในเรื่อง Mr. Beluncle ประโยคที่ว่า 'Mr. O'Malley was a terrorist จะไม่มีความหมายนัก ถ้าไม่มีการวาดภาพลักษณะภายนอกและพฤติกรรมของครูผู้นี้ประกอบตัวอย่าง ละเอียด ต่อเมื่อเราเข้าใจว่าเขาเป็นคนชนิดใดแล้ว เราจึงจะเข้าใจว่าเหตุใดเขาจึงคุมชั้นเรียน ได้เยี่ยมกริบนัก

บทสนทนา (Dialogue) ผู้ประพันธ์ทำให้ตัวละครในเรื่องของเขามีชีวิตชีวาขึ้นมา โดยพรรณนาอากัปกริยาของตัวละครเหล่านั้นประการหนึ่ง อีกวิธีหนึ่งที่นิยมทำกันก็คือ ให้ ผู้อ่านได้ยินตัวละครพูดจากัน ดังนั้นบทสนทนาที่ใช้ได้ผลจะช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนตนเอง อยู่ในที่นั้น ได้ยินได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่

ใน The Luncheon ทั้งเรื่องเกือบจะเป็นบทสนทนาทั้งหมด น้ำเสียง (tone) ของ แขกสาวไม่ได้แปรเปลี่ยนไปเลยตลอดเรื่อง ขณะที่เจ้าหล่อนตั้งหน้าตั้งตาหลอกตัวเองและ

เจ้าภาพให้เชื่อว่าหล่อนรับประทานเพียงเล็กน้อย แล้วก็สั่งแต่รายการอาหารที่แพงที่สุด ในตอนต้นเจ้าภาพก็ดูกระตือรือร้นที่จะเอาใจแขกอย่างเห็นได้ชัด แต่เมื่อเวลาผ่านไปน้ำเสียงของเขาดูเนือยลง ๆ ดูท่าที่เขาจะใจกว้างน้อยกว่าตอนแรก ๆ

เมื่อพินิจดูบทสนทนา จึงสังเกตเสมอว่าผู้เขียนมีวิธีผันน้ำเสียงที่ตัวละครต่าง ๆ พูดจាកันให้แตกต่างกันได้อย่างไร

อุปกรณ์ที่เป็นองค์ประกอบของความหมาย

อุปกรณ์ด้านความหมายประกอบด้วยลีลาการเขียน (Style) การเลือกใช้คำ (Use of words) การอุปมาอย่างมีนัย (Metaphor) และการอุปมาโดยใช้คำเปรียบเทียบตรง (Simile)

ลีลาการเขียน (Style) เมื่อเราพูดถึงลีลาการเขียนหรือแนวการเขียนของนักประพันธ์ผู้ใด เราหมายถึงวิธีการใช้เทคนิคต่าง ๆ โดยทั่วไปของนักเขียนผู้นั้น Style เป็นคุณสมบัติที่ใช้แยกแยะให้เห็นความแตกต่างของงานเขียนแต่ละชิ้น และถือว่าเป็นคุณลักษณะสำคัญที่สุดของร้อยแก้ว นักประพันธ์จะต้องระมัดระวังที่จะปรับปรุงลีลาการเขียนของเขาให้เหมาะสมกับเรื่องที่เขียน

นักศึกษาคงได้สังเกตแล้วว่างานเขียนแต่ละชิ้นที่อ่านมา มีลีลาแตกต่างกันอย่างไร แนวการเขียนใน *Animal Farm* เป็นแบบง่าย ๆ และตรงไปตรงมา ผู้เขียนเขียนในรูปเสนอข้อเท็จจริง จังหวะเรื่องไปเร็ว ในเรื่อง *Wuthering Heights* ก็เช่นกัน เรื่องดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ตอนนี้เรากำลังมองหน้าตาต่างอยู่ อีกครูหนึ่งเรามาอยู่ตรงหน้าผู้ตาย ผู้อ่านต้องเผชิญความตกใจโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว ด้วยลีลาการเขียนง่าย ๆ ที่ลวงไว้

เรื่อง *The Old Man and the Sea* ก็มีคุณสมบัติในด้านความเรียบง่าย (Simplicity) แต่ก็มีใช้เป็นการเสนอข้อเท็จจริง ถ้านักศึกษ้อ่านบทคัดตอนนี้ดัง ๆ จะพบว่าลีลาการเขียนมีจังหวะใกล้เคียงกับบทร้อยกรองมากกว่าจะเป็นบทร้อยแก้ว และเมื่อเปรียบเทียบกับสองเรื่องแรก จะเห็นว่าจังหวะในการเล่าเรื่องนี้ช้ากว่า ผู้อ่านจะอ้อยอิ่งอยู่กับรายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้นว่า ชายชราผู้นี้พุ่งฉมวกอย่างไร เลือดจากตัวปลาทำให้น้ำทะเลเปลี่ยนสีไป ฯลฯ

ส่วนในเรื่อง *Mr. Beluncle* ลีลาการเขียนเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะซับซ้อนกว่า เรื่องดำเนินไปช้า ผู้อ่านจำต้องหยุดเมื่ออ่านแต่ละประโยคแล้วเสร็จ เพื่อที่จะจับนัยความหมายที่แฝงอยู่ เป็นต้นว่า ผมของครู O'Malley 'was drying and dying' ครูเดิน 'as though he had a hook pulling at the seat of his trousers' ว่ากันตามจริงลีลาการเขียนลือเลือนลักษณะของครู O'Malley มีลักษณะเหมือนตัวเขาไปด้วย ก็เป็นลีลาที่ดูเคร่งครัดเจ้าระเบียบเหมือนตาขรวิ แก้ว ๆ

Use of words, Metaphor, Simile

การเลือกใช้คำของนักประพันธ์แต่ละคนคือสิ่งที่ทำให้ลีลาการเขียนของเขามีคุณสมบัติเฉพาะตัว นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มสีสันให้แก่เรื่องที่เล่า และทำให้ผู้อ่านสร้างจินตนาการได้ทันทีว่าจะไร้อะไรกำลังเกิดขึ้น

Hemingway เลือกใช้คำง่าย ๆ ในการเขียน *The Ole Man and the Sea* ประโยคที่ให้ภาพตรงกันข้ามกันที่ว่า "Then the fish came alive with his death in him" เป็นการบอกให้เราเตรียมตัวรับสภาพการทลิ่งตัวของปลาใหญ่เหนือผิวน้ำ นอกจากนี้การเปรียบเทียบเลือกของปลาว่า "เหมือนฝูงปลามารวมกัน" (shoal of fish) ต่อมาก็เปรียบเทียบว่าเหมือนก้อนเมฆ (cloud) คำพ้องคล้องเคลือบอยู่ใต้ผิวน้ำสีฟ้า คำเปรียบเทียบทั้งสองที่ผู้เขียนเลือกใช้เน้นให้เห็นขนาดอันใหญ่โตของปลา และความงามสง่าของมัน เป็นการเน้นที่มีชีวิตชีวา

ขอให้สังเกตว่าในเรื่อง *Mr. Beluncle* นั้น คำเหล่านี้ 'sarcastic' 'haylike' 'pedantic' 'waltzing' 'rotting' and 'rusty' ทำให้เรารู้นิสัยใจคอของตัวละครที่ชื่อ O'Malley ได้ดี แม้ว่าคำเหล่านี้มุ่งใช้ในที่นี่เพื่อบรรยายกิริยาท่าทางและรูปร่างหน้าตาของ O'Malley ก็ตาม การใช้อุปมาเป็นนัยที่ว่า 'to feast off human vanity' และ 'twisting the screw of silence' ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือทำให้เราเห็นได้ชัดเจนว่าครูคนนี้แสนอึดเอมอูราที่ได้ทรมาณลูกศิษย์ผู้น่าสงสารของตน

ในเรื่อง *Wuthering Heights* การซ้ำคำ 'sneer' ทำให้ภาพชายผู้ตายเพิ่มความน่ากลัวยิ่งขึ้น ใบหน้าของ Heathcliff ไม่มีร่องรอยความสงบสุขเลย กล่าวคือ ตาของเขาจ้องมองประหนึ่งมีชีวิตอยู่ดูน่ากลัว กล่าวอีกนัยหนึ่ง Heathcliff ดูน่ากลัว เหมือนยังมีชีวิตอยู่ต่อไป แม้ว่าเขาได้ตายไปแล้ว

สองวิพากษ์วิจารณ์การเลือกใช้คำในเรื่อง *The Luncheon* และ *Animal Farm* วลีใดบ้างที่ท่านรู้สึกว่าคุณเขียนเลือกใช้ได้ดี เห็นจริงเห็นจังเป็นพิเศษ และวลีเหล่านี้มีผลอะไรต่อเรื่องที่เล่าบ้าง

แบบฝึกหัด

(1)

Suddenly he heard a shriek, and he flung the spade from him and started for the bridge, looking up like a startled deer. Ah, there was Winifred – Joyce had hurt herself. He went on up the garden.

'What is it?'

The child was still screaming-now it was – 'Daddy! Daddy! Oh-oh, Daddy!' 5
And the mother was saying:

'Don't be frightened, darling. Let mother look.'

But the child only cried:

'Oh, Daddy, Daddy, Daddy,!'

She was terrified by the sight of the blood running from her own knee. 10
Winifred crouched down, with her child of six in her lap, to examine the knee.
Egbert bent over also.

'Don't make such a noise, Joyce,' he said irritably. 'How did she do it?'

'She fell on that sickle thing which you left lying about after cutting the 15
grass,' said Winifred, looking into his face with bitter accusation as he bent near.

He had taken his handkerchief and tied it round the knee. Then he lifted
the still sobbing child in his arms, and carried her into the house and upstairs to
her bed. In his arms she became quiet. But his heart was burning with pain and with 20
guilt.

D.H. LAWRENCE
England My England

คำศัพท์

sickle เคียวสั้น

thing แม่ของเด็กไม่แน่ใจกว่าเธอเรียกสิ่งนั้นได้ถูกต้องหรือไม่

คำถาม

1. บอกความหมายรวมยอด รายละเอียดที่สำคัญ และเจตนาของผู้เขียนเท่าที่ท่านคิดได้
2. อุบัติเหตุที่เกิดกับเด็กส่งผลกระทบต่อสามี (Egbert) และภรรยา (Winifred) แตกต่างกันอย่างไร? ความกระทบกระทั่งที่แตกต่างกันนี้ปรากฏให้เห็นในบทสนทนาอย่างไร?
3. จงแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับน้ำเสียง (tone) ในถ้อยคำที่เด็กพูด ที่พ่อพูด และที่แม่พูด
4. จงวิจารณ์ลีลาการเขียนของผู้แต่ง (Style) และบอกว่า ชิงไหวการเล่าเรื่องช้าหรือเร็ว ให้เหตุผลประกอบคำตอบของท่าน

(2)

Ralph wormed his way through the thicket towards the forest, keeping as far as possible beneath the smoke. Presently he saw open space, and the green leaves of the edge of the thicket. A smallish savage was standing between him and the rest of the forest, a savage striped red and white, and carrying a spear. He was coughing and smearing the paint about his eyes with the back of his hand as he 5
tried to see through the increasing smoke. Ralph launched himself like a cat; stabbed, snarling, with the spear, and the savage doubled up. There was a shout from beyond the thicket and then Ralph was running with the swiftness of fear through the undergrowth. He came to a pig-run, followed it for perhaps a hundred 10

yards, and then swerved off. Behind him the ululation swept across the island once more and a single voice shouted three times. He guessed that was the signal to advance and sped away again till his chest was like fire. Then he flung himself down under a bush and waited for a moment till his breathing steadied. He passed his tongue tentatively over his teeth and lips and heard far off the ululation of the pursuers.

15

WILLIAM GOLDING
Lord of the Flies

คำศัพท์

wormed his way	หาทางไปโดยวิธีคืบคลาน
thicket	พรวนไม้ขึ้นหนาทึบ
launched himself	กระโดดไปข้างหน้า
undergrowth	สมทุมพุ่มไม้เล็ก
ululation	เสียงกู่แสดงความกึกก่นอง
tentatively	อย่างไม่แน่ใจ ประหนึ่งไม่แน่ใจตนเอง

คำถาม

1. จงบอกความหมายรวบยอด รายละเอียดที่สำคัญ และเจตนาของผู้แต่ง
2. ผู้เขียนมีวิธีการถ่ายทอดความกลัวของ Ralph ได้อย่างไร?
3. ผู้ประพันธ์เอาใจใส่รายละเอียดต่าง ๆ มาก จงแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้
4. จังหวะการเล่าเรื่อง (Pace of the narrative) เหมาะสมกับเนื้อเรื่องอย่างไร?

แบบฝึกหัดทบทวน

เมื่อใดก็ตามที่นักศึกษาจะแสดงออกว่าตนเองเข้าใจงานร้อยแก้วชิ้นใดชิ้นหนึ่ง นักศึกษาจะเลือกบอกแต่เพียงว่า มีการใช้อุปกรณ์การแต่งอะไรบ้างนั้นย่อมไม่พอ นักศึกษาควรบอกด้วยว่าวรรณูปกรณ์ที่ผู้แต่งใช้นั้นส่งผลกระทบต่อเรื่องที่เล่าอย่างไรบ้าง เรื่องที่ตัดตอนมานี้ ไม่มีเรื่องใดที่มีอุปกรณ์ต่าง ๆ เท่าที่นักศึกษาเรียนมาครบทุกอย่าง แต่ละเรื่องก็จะมีวรรณูปกรณ์ที่ใช้แตกต่างกันไปแล้วแต่ลักษณะของเรื่องที่เล่า

คำเฉลยต่อไปนี้อาจใช้เป็นแนวทางสำหรับนักศึกษา จะช่วยเตือนนักศึกษาให้ระลึกได้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง เพื่อแสดงว่าตนซาบซึ้งงานบรรยายโวหารชิ้นนี้ ทั้งยังแนะวิธีวางลำดับย่อหน้าการเขียนให้ด้วย

แนะแนว

1. การอ่าน อ่านอย่างเอาใจใส่ ด้วยความระมัดระวัง สังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นและเหตุใดจึงเกิด
2. ความหมายรวบยอด
รายละเอียดที่สำคัญ : ตอนสำคัญของเรื่อง
เจตนาของผู้เขียน : กล่าวเป็นนัยหรือบอกไว้
3. วรรณูปกรณ์
 - (ก) ด้านโครงสร้าง เอกภาพ (Unity) อย่างกล่าวซ้ำกับรายละเอียดที่สำคัญ
การเปรียบเทียบ (Contrast)
การพรรณนาภาพให้เห็น (Description)
บทสนทนา (Dialogue)
 - (ข) ด้านความหมาย ลีลาการเขียน (Style)
การเลือกใช้คำ การอุปมาเป็นนัย การอุปมาโดยใช้คำเปรียบเทียบ
โดยตรง (Use of words, metaphor, simile)

ก่อนที่นักศึกษาจะฝึกทำด้วยตนเอง ลองศึกษาคำเฉลยจากเรื่อง *The Old Man and the Sea* เพื่อดูว่าการอ่านวรรณกรรมแบบเอาความซาบซึ้งและแบบวิเคราะห์นั้นจะต้องมีผลงานออกมาในรูปใดบ้าง งานของนักศึกษาก็ควรจะยึดถือแนวเฉลยนี้เป็นแบบอย่าง

คำเฉลย

Ernest Hemingway บรรยายวิธีการที่ชายชราผู้หนึ่งฆ่าปลาใหญ่ตัวหนึ่ง ขณะที่ปลาใหญ่ที่ลึงตัวอยู่กลางอากาศ ชายชรารวบรวมพลังทั้งหมดที่มีอยู่ พุ่งฉมวกเข้าตีข้างมัน แรงฉมวกทำให้ปลาระโดดพ้นผิวน้ำ แล้วกระแทกตัวกลับลงมาอีกเต็มที่อยู่หน้าหน้าจนกระทั่งละอองน้ำกระจายคลุมไปทั่วตัวชายชราและเรือของเขา ชายชรารู้สึกมีนงตาพร่าพราย แต่เขาก็ปล่อยให้สายฉมวกไหลเลื่อนออกไปเรื่อย เมื่อเขากลับเป็นปกติแล้ว เขามองเห็นฉมวกของเขาปักอยู่ตรงหัวไหล่ของปลา ปลาใหญ่ตัวนั้นนอนหงาย นิ่งไม่ไหวติง เลือดสีเข้มของมันทำให้สีน้ำทะเลเปลี่ยนไป หลังจากมองคู่มืออยู่ครู่ใหญ่ ชายชราขบคิดระงับกับท่อนแขนกลางค้ำถึงปลาตัวที่เขาได้ฆ่า

นี่เป็นเรื่องราวการต่อสู้ซึ่งแสดงคุณลักษณะที่ดีเลิศหลายประการในตัวชายผู้หนึ่ง ชายผู้นี้เรียกตัวเองว่าเป็น “ชายแก่ที่แสนเหนียวอ่อน” แต่ถึงกระนั้นเมื่อถึงนาที่วิกฤต เขาสามารถรวบรวมกำลังและความเฉลียวฉลาดทั้งหมดที่มีเพื่อฆ่าสิ่งมีชีวิตตัวหนึ่ง ซึ่งมีขนาดและพลังกำลังมากกว่าเขาหลายเท่าตัว ชายชราผู้นี้ไม่หลงไหลปลาปลามปล้มอยู่กับชัยชนะของ

คน ตรงกันข้ามเขารู้สึกเศร้า เขามองดูปลาตัวนั้นเหมือนผู้ที่หดเหี่ยวกับเขาทุกประการ และเขาเรียกมันว่าน้องชาย

เรื่องเล่าเรื่องนี้แบ่งได้เป็นสองตอน คือภาคการต่อสู้และภาคผลที่ตามมา สิ่งที่ชายผู้นี้เห็น และรู้สึกภายหลังที่เขาฆ่าปลาตายแล้วมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวิธีการและความพยายามในการฆ่าปลา และทั้งสองตอนเกิดเป็นเหตุเป็นผลรับกัน

Hemingway พูดยังสองสิ่งที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง นั่นคือชายคนหนึ่งและปลาตัวหนึ่งในตอนต้นเรื่องทั้งสองเป็นศัตรูกัน ในตอนท้ายทั้งสองเป็นพี่น้องกัน ในบทคัดตอนที่ยกมานี้ ไม่มีการบรรยายเฉย ๆ การพรรณนาทุกตอนที่เกี่ยวกับชายชราและปลาจะมีผลโดยตรงต่อเรื่องที่เล่า และจะชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างชายชราและปลา ชายผู้นี้แก่และอดโรย ปลาตัวนี้ใหญ่โตและมีกำลัง ทั้งสองฝ่ายต่างรวบรวมกำลังส่วนสุดท้ายที่มีอยู่เพื่อใช้ในการต่อสู้ และชัยชนะเป็นของชายชรา ภาพที่บรรยายปลาตัวใหญ่นอนตายบนพื้นผิวน้ำ เป็นตอนที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเนื้อเรื่อง เป็นสิ่งที่ชายชรามองเห็นและทำให้เขาบังเกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจสัตว์ร่วมโลกที่เขาได้ฆ่าตาย

ลีลาการเขียนตลอดเรื่องเป็นไปอย่างง่าย ๆ การบรรยายภาคแสดงเป็นไปอย่างละเอียด และจะแจ้งแน่ชัด ในขณะที่เดียวกันก็ฟังดูไม่น่าเบื่อหรือเป็นของสามัญธรรมดาแต่ประการใด ร้อยแก้วชิ้นนี้ มีจังหวะที่เด่นชัดเป็นของตนเอง ไม่มีตอนใดที่รีบร้อนฉุนเฉียว เหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามแต่ละตอนในเรื่องได้อย่างละเอียด ตัวอย่างที่ดีจะพบในบรรทัดที่ว่า

Then the fish came alive, with his death in him, and rose high out of the water showing all his great length and width and all his power and his beauty.

การซ้ำคำ 'and' เพื่อแยกให้เห็นคุณสมบัติแต่ละอย่างของปลาตัวนี้ ทำให้เห็นว่าปลาตัวนี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ผู้เขียนพรรณนาปลาที่ตายแล้วให้เห็นได้อย่างชัดเจน โดยกล่าวเปรียบเทียบกับสีแสง เช่น น้ำทะเลสีฟ้า ปลาสีเงิน ใต้ตัวปลาลงไปเหลือคืบแดงเข้มของมัน แผ่กระจายออกเหมือนฝูงปลามารวมกัน และมองดูตั้งก่อนเมฆ ร่ายละเอียดปลีกย่อยเหล่านี้แหละที่เน้นสภาวะสงบเงียบที่เกิดตามหลังช่วงการต่อสู้โครมคราม เราให้ชายชรา รู้สึกหวาด และรู้สึกผูกพันฉันท์พี่น้องกับปลาที่เขาเพิ่งฆ่าตาย

จงเขียนแสดงความเข้าใจงานร้อยแก้วต่อไปนี้ ทั้งแบบขานซึ่งและวิเคราะห์ตามตัวอย่างที่นักศึกษาได้เรียนมาแล้วข้างต้น

(1)

After a while,...we could hear one voice calling 'Murder!' and another voice, 'Convicts! Runaways! Guard! This way for the runaway convicts! Then both voices would seem to be stifled in a struggle, and then would break out again. And when it had come to this, the soldiers ran like deer, and Joe too.

The sergeant ran in first, we had run the noise quite down, and two of his men ran in close upon him. Their pieces were cocked and levelled when we all ran in. 5

'Here are both men!' panted the sergeant, struggling at the bottom of a ditch. 'Surrender, you two! and confound you for two wild beasts! Come asunder!' 10

Water was splashing and mud was flying, and oaths were being sworn, and blows were being struck, when some more men went down into the ditch to help the sergeant, and dragged out, separately, my convict and the other one. Both were bleeding and panting and execrating and struggling; but of course I know them both directly. 15

'Mind!' said my convict, wiping blood from his face with his ragged sleeves, and shaking torn hair from his fingers; 'I took him! I give him up to you! Mind that!'

'It's not much to be particular about,' said the sergeant; 'it'll do you small good, my man, being in the same plight yourself. Handcuffs there!'

'I don't expect it to do me any good. I don't want it to do me more good than it does me now,' said my convict, with a greedy laugh. 'I took him. He knows it. That's enough for me.' 20

The other convict was livid to look at, and, in addition to the old bruised left side of his face, seemed to be bruised and torn all over. He could not so much as get his breath to speak, until they were both separately handcuffed, but leaned upon a soldier to keep himself from falling. 25

'Take notice, guard -- he tried to murder me,' were his first words.

'Tried to murder him?' said my convict disdainfully. 'Try, and not do it?'

CHARLES DICKENS

Great Expectations

คำศัพท์

we had run the noise quite down

เราได้ค้นหาจนพบว่าเสียงนั้นมาจากไหน

their pieces were cocked and levelled

ปืนของเขาบรรจุเตรียมพร้อมและเล็งอยู่ที่พวกนั้น

asunder

แยกออกมา

execrating

แช่งตำ

livid

ซีดสลด (เนื่องจากรอยฟกช้ำ)

disdainfully

อย่างดูหมิ่นดูแคลน

คำถาม

1. เหตุใดท่านจึงจัดประเภทของบทหรือย่อแก้วข้างต้นเป็นบรรยายโวหาร ?
2. จงให้ความหมายรวบยอดของบทคัดตอนนี้
3. หนทางที่ผู้ประพันธ์ถ่ายทอดเรื่องราวมาสู่ผู้อ่าน (point of view) เป็นแบบใด?
4. บรรยายลักษณะตัวละครที่ปรากฏในเรื่องตลอดจน motivation ของตัวละครแต่ละตัว
5. น้ำเสียงซึ่งบ่งเจตนาและความรู้สึก (tone) ของตัวละครต่อไปนี้เป็นอย่างไรร?
 - ก. my convict
 - ข. sergeant
6. ผู้ประพันธ์ใช้ description ตอนใดบ้างและให้ผลอะไร?
7. วิเคราะห์ลีลาการเขียนของผู้ประพันธ์ และสังเคราะห์การเล่าเรื่อง ให้เหตุผลประกอบคำตอบของท่าน
8. วิเคราะห์การเลือกใช้คำของผู้เขียนมาเพียงสั้น ๆ

(2)

The old man on Sulphur Creek was right, he thought in the moment of controlled despair that followed. After 50 below zero, a man should travel with a companion. He beat his hands, but failed to produce any feeling in them. Suddenly he bared both hands, removing the mittens with his teeth. He caught the whole pack of matches between his hands. His arm muscles were not frozen and he was able to press the hands tightly against the matches. Then he drew the whole pack along his leg. It burst into flame, 70 matches at once!

5

There was no wind to blow them out. He kept his head to one side to escape the burning smell, and held the flaming pack to the tree bark. As he so held it, he noticed some feeling in his hand. His flesh was burning. He could smell it. The feeling developed into pain. He continued to endure it. He held the flame of the matches to the bark that would not light readily because his own burning hands were taking most of the flame.

10

Finally, when he could endure no more, he pulled his hands apart. The flaming matches fell into the snow, but the tree bark was burning. He began laying dry grasses and the tiniest sticks on the flame. He could not choose carefully because they must be pieces that could be lifted between his hands. Small pieces of green grass stayed on the sticks, and he bit them off as well as he could with his teeth. He treated the flame carefully. It meant life, and it must not cease.

15

The blood had left the surface of his body and he now began to shake from the cold. A large piece of a wet plant fell on the little fire. He tried to push it

20

out with his fingers. His shaking body made him push it too far and he scattered the little fire over a wide space. He tried to push the burning grasses and sticks together again. Even with the strong effort that he made, his trembling fingers would not obey and the sticks were hopelessly scattered. Each stick smoked a little and died. 25
The fire provider had failed. As he looked about him, his eyes noticed the dog sitting across the ruins of the fire from him. It was making uneasy movements; slightly lifting one foot and then the other.

The sight of the dog put a wild idea into his head. He remembered the story of the man, caught in a storm, who killed an animal and sheltered himself 30
inside the dead body and thus was saved. He would kill the dog and bury his hands in the warm body until feeling returned to them. Then he could build another fire.

He spoke to the dog, calling it to him. But in his voice was a strange note of fear that frightened the animal. It had never known the man to speak in such a tone before. Something was wrong and it sensed danger. It know not what danger, 35
but somewhere in its brain arose a fear of the man. It flattened its ears at the sound of the man's voice; its uneasy movements and the liftings of its feet became more noticeable. But it would not come to the man. He got down on his hands and knees and went toward the dog. But this unusual position again excited fear and the animal moved away. 40

JACK LONDON
To Build A Fire

คำศัพท์

creek

ห้วย ลำน้ำเล็ก ๆ

mittens

ถุงมือชนิดส่วนที่หุ้มนิ้วซึ่งถึงนิ้วก็อวบเป็นถุงเดียวกัน

scattered

กระจาย กระจัดกระจาย

คำถาม

1. เหตุใดชายคนนี้จึงไม่สามารถก่อไฟได้ถนัด?
2. ทำไมเขาจึงพยายามก่อไฟ?
3. ใครทำไฟดับ? อย่างไร?
4. เขาคิดจะฆ่าสุนัขของเขาเพื่ออะไร?
5. สุนัขเชื่อฟังเขาหรือไม่? เพราะเหตุใด?
6. ท่านคิดว่าชายผู้นี้สามารถฆ่าสุนัขของเขาได้หรือไม่? เพราะเหตุใด?
7. จงหาความหมายรวบยอดของเรื่องนี้
8. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอะไร?

9. point of view of narration เป็นแบบใด?
 10. ในเรื่องนี้ไฟเป็นสัญลักษณ์ของอะไร?
 11. บรรยากาศของเรื่องเป็นอย่างไร?
 12. จงบรรยายถึงประสบการณ์รับช่วงที่นักประพันธ์ชาวอเมริกันผู้นี้ส่งผ่านมายังท่าน
-